SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolickej farnosti Víťaz

Ročník 9
Marec 2008
Číslo 3

Radosť zmŕtvychvstania

Ani v jednom liturgickom období roka nechýba radosť, ale najviac je typická pre čas Veľkej noci. Tento sviatok si radostne uvedomujeme, že Kristovou smrťou a zmŕtvychvstaním sme boli vykúpení z hriechu, diablovej moci a večnej smrti. Toto obdobie ruší pôstne a iné telesné umŕtvovanie, aby sa zdôraznilo aj vonkajšie prežívanie radosti tela a duše.

Byť radostný je jednou z foriem, ako ďakovať Bohu za jeho nespočetné dary. Radosť je našou prvoradou podlžnosťou voči Bohu, najjednoduchšou a najúprimnejšou formou prejavu nášho uvedomenia si darov prírody a milostí, ktoré na nás nezaslúžene vylieva a za ktoré sme mu vďační.

Svojou radosťou vykonávame veľa dobra svojmu okoliu, lebo radosť priťahuje ľudí k Bohu. Prinášať radosť blížnym je najlepším dôkazom našej lásky. Veľa ľudí môže spoznať Boha vďaka nášmu optimizmu, nášmu obvyklému úsmevu, vďaka našej srdečnosti. Tento dôkaz lásky k blížnym, že sa vyvarujeme smútku a zlej nálady, mal by sa prejaviť najmä voči najbližším. Boh chce, aby náš život bol radostným a svetlým miestom a nie sivým a smutným kvôli nášmu egoizmu a nedostatku vzájomného pochopenia.

Musíme sa postarať o rozšírenie radosti aj na svoje pracoviská, do ulíc a do všetkých spoločenských vzťahov. Svet potrebuje radosť a pokoj, ktoré nám dal Pán. Veľa ľudí našlo cestu k Bohu vďaka srdečnosti a radosti dobrého kresťana. Radosť je veľkou pomocou v apoštoláte, lebo nám umožňuje predstavovať Kristovo učenie s láskou a dobrotivosťou, ako to robili apoštoli po zmŕtvychvstaní.

Nezabudnime, hlboká radosť má svoj počiatok v Kristovi, v láske, ktorou nás Boh miluje a v tom, ako ju opätujeme. My sme zažili Božiu lásku v túto Veľkú noc a ona v našom vnútri spôsobuje nevýslovnú radosť, ktorú chceme rozdávať okolo seba a tým aj rastie. Tak do toho!

duchovný otec

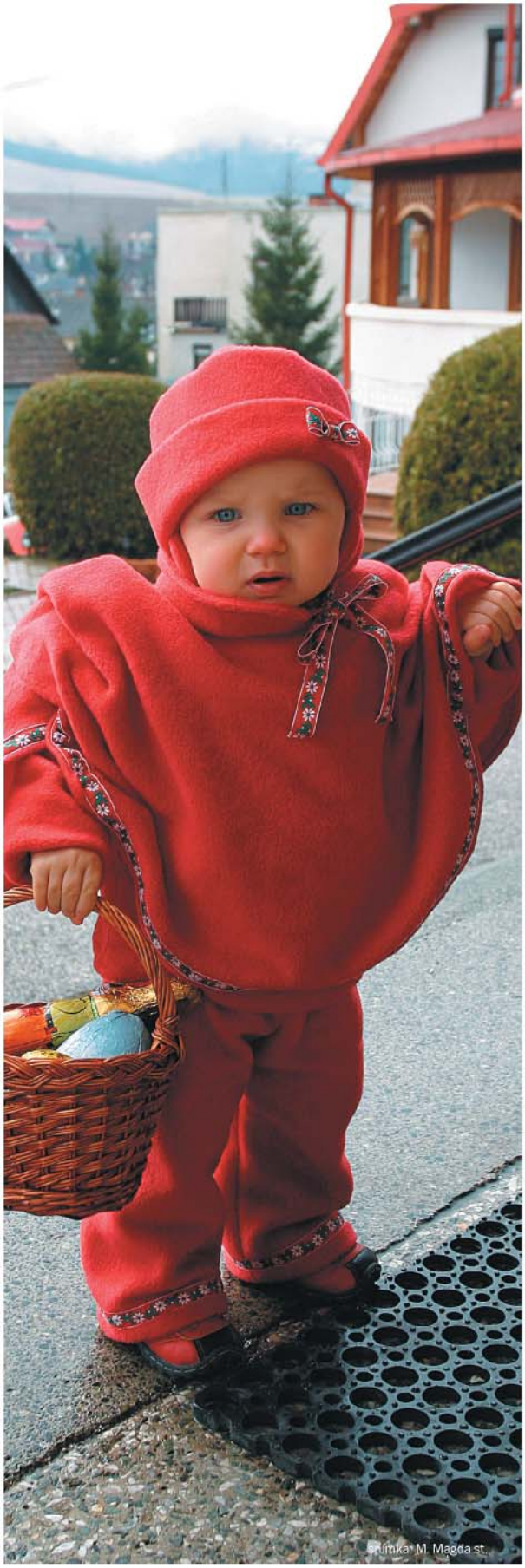

Snímka: M. Magda st.

OBSAH

ÚVODNÍK
Radosť zmŕtvychvstania 2
Ja Som 3

KATECHÉZA
Exercície I. 4
Uvedomila som si, že som človek 5

ROZHOVOR
Vdp. J. Kormoš a sr. Ulrika 6
Kruciáta - oslobodenie človeka 7
Naše Ružencové bratstvo 8

NÁZORY A SVEDECTVÁ
Púť zaľúbených 10
Tatranské štíty slzili 11
Kňazi, ktorí trpeli 12

DETSKÉ IHRISKO
Ahoj deti! 14
Kto je miništrant? 15
Trampoty v manželstve XXIII. 16
Stalo sa, stane sa 17
Prehľad bohoslužieb 18

SNÍMKY
Titulka: M. Magda st.
Meditačná: M. Magda st.
Vnútorná zadná: M. Magda st.
Vonkajšia zadná: M. Magda st.

SPEKTRUM
Vydáva:
Rímskokatolícky farský úrad
vo Víťaze pre vnútornú potrebu
Za vydanie zodpovedá:
Mgr. Oliver Székely s kolektívom redakcie
Jazyková úprava: Anna Blizmanová
Grafika: Martin Magda
Kontakty:
Telefón: 051/791 62 35; 791 61 16
www.vitaz.rimkat.sk
e-maily:
vitaz@rimkat.sk, spektrum@rimkat.sk
Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

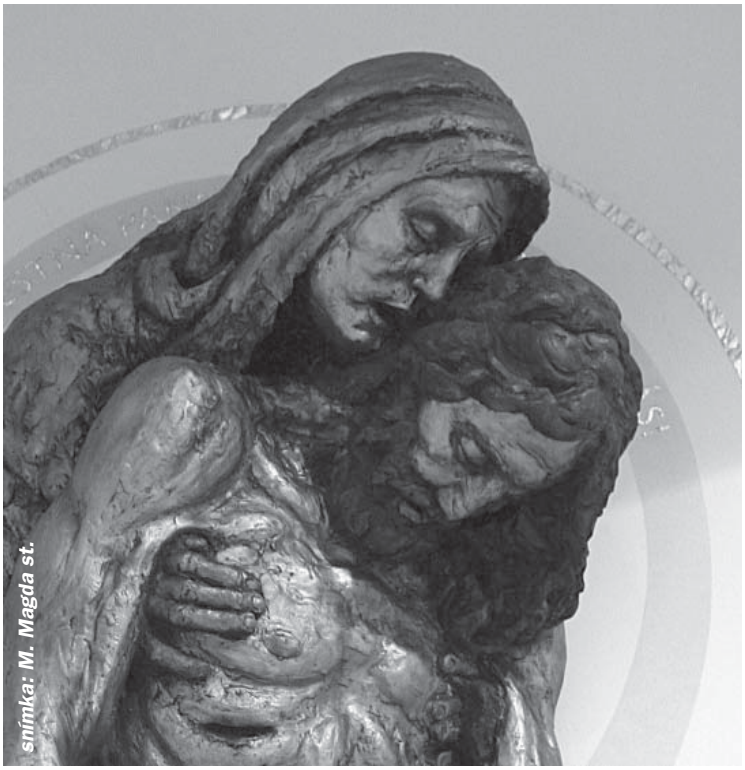

Ja Som

Ja som zničil smrť,
zvíťazil som nad nepriateľom
a človeka som uniesol do nebeských výšin.
Preto poďte, ľudia všetkých národov,
ktorí sa topíte vo svojich hriechoch
a prijmite odpustenie hriechov.
Lebo ja som vaše odpustenie,
ja som veľkonočná obeta za vašu spásu,
ja som Baránok obetovaný za vás,
ja som vaše vykúpenie,
ja som váš život,
ja som vaše vzkriesenie,
ja som svetlo,
ja som vaša spása,
ja som váš Kráľ.
Ja vám ukážem Otca.

biskup Meliton

Na titulke: Socha Sv. Otca Jána Pavla II. v Krakove Lagiewnikach. Odtiaľ vyšlo posolstvo Božieho milosrdenstva, ktoré sám Kristus chcel odovzdať nášmu pokoleniu prostredníctvom sv. Faustíny.

EXERCÍCIE (I. časť)

V rámci katechézy - nášho kresťanského vzdelávania vám chceme v niekoľkých častiach na pokračovanie ponúknuť exercície podľa vzoru sv. Ignáca z Loyoly. Uvedomujme si navzájom potrebu takéhoto vzdelávania. Často sa stáva, či už doma, na ulici alebo aj v práci, že dostaneme otázku tykajúcu sa našej Viery. Nech sú tieto riadky duchovným pokrmom, ktorý v nás vzbudí radosť nad pôsobením Ducha Svätého. Nech Duch Svätý naplní myseľ, ale i naše srdcia.

Cieľ

Svätý Ignác, pôvodca duchovných cvičení, videl ich cieľ v tom, aby človek premohol sám seba, usporiadal svoj život a rozhodoval sa nie pod vplyvom zlých náklonností, lež podľa poznanej Božej vôle.

Exercície sú teda cvičenia, nie pasivita. Sú to úkony ducha, osobná činnosť v duchovných veciach, nielen počúvanie. Je to intenzívna práca na sebe samom - disponovať sa úplne pre vôľu Božiu. Exercície majú teda pracovný ráz. Sú to nielen modlitby. Človek musí stále v nich hľadať a prosiť o to, čo chce dosiahnuť. Na túto prácu sa treba odhodlať. Hlavné veci musím vykonať aj sám.

Vychádzam z toho, že som samostatný a pán svojich činov. Ale niekam idem a smerujem. Musím mať všetky svoje sily v rukách pevne a sústredene ich musím rozvíjať, aby sa mi všetko nerozprsklo. To znamená premôcť sa.

Toto je práca na celý život. Stále odbočujem z cesty. Neviem urobiť všetko naraz, nestačím na všetko myslieť. Život ma rozptyľuje. Z času na čas sa musím zastaviť a všetko premyslieť. Život prináša nové pohľady, nové problémy a starosti. V exercíciách hľadám na ne odpoveď. Orientujem sa v premenlivom živote - stanovujem si hlavné línie pre budúci rok - dva.

Stanovím si preto aj teraz presnejšie cieľ týchto exercícií. Budem sa pýtať, čo je hlavné v mojom súčasnom živote duchovnom. Aké zmeny, udalosti, otázky, vzťahy, úlohy, situácie... Uvážim si, aké sú hlavné skutočnosti celkových okolností, v ktorých žijem a čo sa odo mňa očakáva. - Ujasním si, prečo sa chcem rozhodnúť, na čo dávať pozor, v čom sa upevniť. Takto konkrétne stanovený cieľ bude to, čo chcem dosiahnuť, „id, guod volo". O toto budem ustavične prosiť, toto budem ustavične hľadať.

Ku tomu všetkému je len jedna cesta - a tá je úzka, pretože idem dohora: zostať slobodný, nepoddať sa, nedať sa strhnúť náklonnosťami, zbaviť sa zlých sklonov, náklonností, očistiť zrak ducha, dať vládu rozumu a vôli, podriadiť celý život duchu, otvoriť sa myšlienkam Božím a Božiemu vplyvu. V takejto slobode chcem robiť svoj program a predsavzatia.

Preto sa aj utiahnem, robím si ticho - fyzické, psychické. Budem si všetko riešiť pred tvárou Božou a spojený s Bohom. Spojenie s Pánom Bohom je cieľ. Celá askéza je iba prostriedok pre to zjednotenie s Bohom. Askéza nemá cieľ sama o sebe. Má viesť k Bohu. S Pánom Bohom sa zjednotím, keď sa mi jeho pravda stane životom. Preto každú pravdu musím osobne prežiť. Sv. Ignác používa výraz „gustara res interne" - „vnútorne vychutnať veci."

Exercície sú teda moje úsilie. Ale nielen moje. Ani nie hlavne moje. Ja teda iba disponujem, otváram sa pred Bohom. Aby On mohol vo mne pôsobiť. Hlavne koná vo mne Boh. Chcem byť preto otvorený pred Bohom.

Zhrňujem si. V situácii, v akej som teraz, prichádzam pred Boha. Čisto a odvážne sa zahľadím na seba, na Božie pravdy, na Božiu skutočnosť, na tajomstvá viery. Vo svetle týchto právd a tajomstiev sa pýtam a hľadám - čo mám teraz robiť, čo robiť na ďalšej ceste?

Svoju snahu, svoje rozhodnutie i seba samého predkladám stále Bohu, ktorý je Pán môjho života. Ostávam otvorený a prosím i čakám na Jeho milosť a silu.

„Hovor pane, tvoj sluha počúva. Ty máš slová života večného. Hovor mi..., aby som napravil celý život svoj. Mne na pokoj a radosť. Tebe na ustavičnú česť a chválu. Na osoh, radosť a posvätenie všetkých okolo mňa..."

pripravil vdp. Franc

Uvedomila som si, že som človek

Všetko sa to začalo v čase, na ktorý si pamätám veľmi matne. V čase, keď som dennodenne dostávala na tanieri spolu s jedlom od rodičov výčitky za to, že existujem, že som sa vôbec narodila, že som zlá, hlúpa, nešikovná, lenivá, zakomplexovaná... Skrátka, príčina ich nespokojnosti, zlej finančnej situácie, príčina otcovho alkoholizmu a agresivity, príčina zvláštnej nenávisti jednej starej mamy a ľahostajnosti druhej starej mamy.

Po dlhom čase som pochopila - moji rodičia nevedeli konať inak. Sami vyrastali v podobných rodinách. A tak ešte stále prechádzam procesom odpustenia. Všetko toto „napomohlo" môjmu výberu partnerov. Keď je človek vyprahnutý a zomierajúci smädom po láske, napije sa aj z kaluže. Možnosť študovať v Bratislave a nutnosť zarábať si na štúdium i živobytie (rodičia sa uzniesli, že som ich stála už priveľa...) mi otvorili netušené možnosti. Vnútorne ubitá, ale predsa len pekná prírodná blondínka sa zapáčila jednému zahraničnému študentovi, jeho lásku som priam hltala. Telom i dušou. Ostala som tehotná. Nikdy nezabudnem na jeho slová: „Ale ja nechcem dieťa! Potrebujem študovať, aby som sa mohol vrátiť domov." Nepomáhali ani slzy, ani moja zlosť a krik. Vybavil potrat. Keď mi to oznámil, niečo sa vo mne zlomilo. Všetko, čo ešte bolo ako tak živé a schopné súcitu a lásky, stvrdlo. Vo vnútri. Potom prišlo rozhodnutie: Zomriem vyhladovaním! Pán Boh ma zastavil – prejavil sa nedostatok živín a vitamínov a ja som nebola schopná zvládať nápor v práci aj v škole.

Potom prišla ďalšia zvláštna milosť. Raz v práci mi moja kolegyňa, sledujúc jednu z mojich „známostí", povedala: „Dievča, ty nemusíš predsa ísť s každým..." Táto veta spolu s tým, že ma počúvala a rozumela, znamenala zlom. Uvedomila som si, že som ČLOVEK. Boh ma pripravoval na prijatie Jeho lásky a odpustenia.

Potom som sa zoznámila so svojím budúcim manželom. Cez jeho lásku som sa začala učiť (a učím sa doteraz :-)), čo to znamená dôverovať a milovať. Vedel o potrate a predsa ma neodsúdil. Obaja sme postupne spoznali živého Boha a uverili v neho. V roku 1997 sme sa stali manželmi. Následky potratu sa však objavovali aj potom - mala som nočné mory, plakávala som, počula som detský plač. Nebola som schopná uveriť, že mi toto bude odpustené. Ešte dnes si niekedy spomeniem na malú Leilu Aišu (dala som jej toto meno) a ešte aj dnes prosím o odpustenie, že som jej nedala ani len šancu na život.

Je to iné, ako vtedy, lebo viem, že mi bolo odpustené. Jazva však zostáva. Je to lož, ak sa vraví, že potrat je riešenie. Nie je - je to cesta do pekla, nenávisti k sebe samej aj k iným. Osamelosť, strach, nenávisť, vina, citová otupenosť - to je len chabý výpočet toho, čo prichádza po potrate. Viem, že život nie je vždy jednoduchý. Ale predsa len je lepším riešením dať aspoň šancu.

S láskou M.

Nedeľa

Pane,
zas je nedeľa -
deň Tvojho zmŕtvychvstania,
deň života.

Spájam sa so všetkými ľuďmi,
ktorí ťa dnes velebia a ďakujú ti,
ktorí načúvajú tvojim slovám
a zúčastňujú sa tvojej obete.

Prerušili sme na pár hodín
svoju prácu
a obetujeme ti všetko,
čo sme za tento týždeň vykonali
vo vede a v továrňach,
v školách a na cestách,
v technike a v hospodárstve,
v Cirkvi aj v rodine.

Pane,
posväť všetky tieto dary i náš život
skrze tvojho Ducha,
pretvor nás v dar,
ktorý by sa ti vždy ľúbil.
Posilňuj svoju Cirkev vo viere a láske
na jej ceste týmto časom.
Od teba, Pane,
pochádza pokoj a nádej,
láska a život.
Tvoje svetlo nech osvecuje
našu ďalšiu cestu
v nasledujúcich dňoch.

pripravila L. Galdunová

Pri príležitosti duchovnej obnovy povolaní v našej farnosti sa nám svojím svedectvom predstavil vdp. Juraj Kormoš, koordinátor reholných povolaní v našej arcidiecéze. Spolu prišli svedčiť o reholných povolaniach aj reholné sestry - sr. Ulrika Morozová z rehole uršulínok a sr. Arimatea Kiškovská z rehole vykupiteliek, pôsobiacich v Košiciach.

1. Predstavte sa nám a predstavte nám aj vašu komunitu.

o. Juraj: Moje meno je Juraj Kormoš a pochádzam zo Stropkova. Narodil som sa v Košiciach, kde aj teraz pôsobím ako kaplán v Dóme sv. Alžbety v Košiciach už druhý rok. V rámci arcidiecézy mám na starosti pastoráciu povolaní. Prišiel som so svojím tímom, aby sme urobili evanjelizačný program o povolaniach pre mladých. Aj pre tých, ktorí ovplyvňujú mladých v ich rozhodovaní sa pre povolanie, rodičov, starých rodičov a príbuzných.

Sr. Ulrika: Volám sa sr. Ulrika a od roku 1993 som v reholi sestier uršulínok. O našej charizme a poslaní si vaši farníci môžu prečítať na webovej stránke www.ursulinky.sk. Našou zakladateľkou je sv. Angela Merici a počas jej života bola veľká potreba venovať sa výchovne mladým dievčatám, podobne ako sa venoval Don Bosco chlapcom a mladým mužom. Po formácii v Trnave som prišla do komunity v Košiciach, kde som od roku 2001. O mojom hľadaní povolania som napísala aj svedectvo na našu webovú stránku. V komunite žijem so siedmymi sestrami a dvoma postulantkami, ktoré sa pripravujú na obliečku a na ďalšiu formáciu. Kto má cestu do Košíc, môže nás prísť navštíviť. Sme na Hlavnej ulici 66 vedľa obchodu Baťa, priamo v centre mesta. Teším sa na vás! Aby som ale bola doma, tak pred príchodom zavolajte na 0910/222 537. Bolo by mi ľúto, keby som sa s vami nestretla.

2. S akým poslaním ste prišli k nám?

o. Juraj: Mládež je mnohými informáciami o duchovných povolaniach z médií deformovaná . Skôr sa podáva výsmech duchovného stavu než by sa ukázala jeho pravá tvár. A našou úlohou je, aby sme im na základe osobných svedectiev ukázali pravú tvár Božieho volania.

Sr. Ulrika: Prečo sme prišli ku vám? Jednoducho spoznať ľudí, ktorí žijú vo Víťaze a zároveň sa aj predstaviť, kto sme my – zasvätené osoby. Veď viete, že média nás charakterizujú všelijako a bola by som smutná, keby sa „Víťazania“ nechali ovplyvniť len z jednej strany reklamy. Myslím tým najmä na mladých ľudí a ich rodičov. Chceli sme sa ľudsky stretnúť a porozprávať o živote, o hodnotách života, o správnom hľadaní svojho povolania.

3. Ako vás prijali v rodinách?

o. Juraj: Cítil som sa ako medzi svojimi. Nemusel som hľadať slova do príhovoru v omši, lebo sami ľudia mi ich

snímka: M. Magda

diktovali zo svojich tvárí. Bol som oslovený tým, s akým záujmom počúvali slová, ktoré som vlastne im adresoval.

Sr. Ulrika: Boli sme prijaté v rodine p. katechétky a veru sme mali problém ísť spať. Vždy sme si mali čo povedať. Vyspala som sa ako doma, lebo teplé a srdečné prijatie obidvoch manželov ma dojalo. Ďakujem Bohu za takých srdečných ľudí.

4. Poznáte históriu našej farnosti? Naštudovali ste si niečo o nás?

o. Juraj: História farnosti detailne nepoznám, ale niečo mi porozprával pán farár a hlavne históriu kostola, ktorú som mal možnosť vidieť aj vo vašom kalendári.

Sr. Ulrika: Aj keď som východniarka, o Víťaze som doteraz nepočula. Pochádzam zo Zemplína. V piatok som sa dosť dozvedela o farnosti od starších tetušiek. O tom, ako budovali počas totality kostol, o ich obetavosti a veľkej viere.

5. Čo duchovné cítite tu v našej farnosti?

o. Juraj: Z vašej farnosti cítiť duchovný potenciál, záleží len na prostredí, ktoré tvoríte vy

snímka: M. Magda

všetci, ako ten potenciál zúročíte, aby sa prejavil v konkrétnych duchovných povolaniach.

Sr. Ulrika: V prvom rade je tu bohaté dedičstvo viery z predchádzajúcich generácií. Máte aj rodákov, ktorí sa zasvätili Bohu, ale aj pekné manželské páry a kresťanské rodiny. Čo chcem zvýrazniť je, že v sobotu na modlitbe ranných chvál bolo počuť veľa mužských hlasov a neboli to len dedkovia. Na sv. omši som mala možnosť rozdávať sv. prijímanie a opäť bolo veľa chlapov, to ma už dojalo. Máte pána farára, ktorý vás má rád a záleží mu na vás. To tiež „dýcha" vo vašej farnosti. Ale všimla som si, že mu viete jeho obetavosť aj opätovať. Bohu vďaka!

6. Akí sú naši mladí birmovanci, čím vás zaujali?

o. Juraj: Z birmovancov som mal veľmi dobrý pocit. Hlavne z toho, ako niektorí prejavili záujem o tému povolania. Páčilo sa mi aj posolstvo Vášho staršieho farníka, ako sa prihovoril mladým chalanom. Oslovilo ma to, že nebol kritický, ale poukázal na to, že dnešní mladí sú takí, akí boli aj oni, len s inými možnosťami.

Sr. Ulrika: Zaujali ma svojou poslušnosťou, pretože prísť v sobotu ráno o ôsmej do kostola je pre mladého človeka priam heroizmus. Určite majú úctu k svojmu duchovnému otcovi, keď ho poslúchli a okrem toho majú v sebe túžbu po poznaní nového a duchovného sveta. Ak by tú túžbu nemali, tak by ich neoslovil nikto. Ja som odchádzala zo stretnutia oslovená ich hľadaním správneho a hodnotného života. Prežila som v ich kruhu veľa úprimnosti, radosti a chuti do života. Od nášho stretnutia myslím na nich v modlitbách.

7. Je pre dnešných mladých nejaký návod ako obstáť v dnešnom svete, resp. čo by ste odporučili mladým?

o. Juraj: Keď mladý človek chce obstáť v dnešnom svete, musí byť verný Bohu. Nesmie si namýšľať, že si dokáže zvoliť lepšie, než mu ponúka Boh. Vedieť sa stíšiť v hluku dnešného sveta, lebo Boh hovorí v tichu.

Sr. Ulrika: Aby mali v sebe naozajstnú chuť do života – chuť spoznávať dotyky Boha, lásku svojich blízkych, chuť žiť a nie živoriť a k tomu patrí aj sila vedieť odpustiť, obetovať sa a tak rozdávať radosť. Pretože radosť rozdávaním rastie.

P.S.: Teším sa na vás všetkých, ktorí môžete prísť do Košíc v nedeľu Dobrého pastiera na Deň otvorených dverí v kňazskom seminári. A prosím za všetky zasvätené osoby o modlitby, vďaka!

sr. Ulrika Morozová, uršulínka

Predstavujeme:
Kruciáta - oslobodenie človeka

Určené všetkým tým, ktorí majú problémy s alkoholom, drogami, prípadne s inými závislosťami sami alebo vo svojom okolí či blízkej rodine, tiež všetkým tým, ktorí sú ochotní bojovať za dôstojnosť človeka, ale aj tým, ktorí chcú bojovať o život v slobode a pravde.

Zakladatelia:

Sv. Stanislav - narodil sa okolo roku 1030

Sv. Maximilián Mária Kolbe - narodil sa 8. januára 1894 v Zdunskej Woli v Poľsku

František Blachnický - narodil sa 24. marca 1921 v Rybniku v Sliezsku

V roku 1954 František Blachnický usporiadal prvú **„Oázu Božích detí"**.

Ako ďalší plod nového pontifikátu môžeme vnímať aj založenie **„Krížovej výpravy oslobodenia človeka" (Kruciáty) 1979**. Cieľom tejto iniciatívy bol zápas s alkoholizmom a ďalšími zotročeniami moderného človeka, najmä oslobodenie od strachu, aby tak bolo vydávané svedectvo pravdy vo všetkých dimenziách života. Dôležitou iniciatívou bolo – a stále aj je – nasadenie sa za ochranu nenarodených. F. Blachnický založil v roku 1981 ďalšiu kresťansko-sociálnu iniciatívu pod názvom **„Nezávislá kresťanská spoločenská služba"**, ktorá si kladie za cieľ šíriť ideu **„Pravda – Kríž – Oslobodenie"** a dáva podnety, ako podľa sociálneho učenia Cirkvi treba konať v novej politickej situácii.

- re -

Naše Ružencové bratstvo

„Milujte Máriu, lebo je Vašou matkou a vy ste jej deti.“ *(Sv. Otec Ján Pavol II.)*

25. januára 2008 sa v Prešove u jezuitov pod Kalváriou konalo stretnutie horliteľov ružencových bratstiev (ďalej RB) sabinovského dekanátu. Začalo sa modlitbou posvätného ruženca, sv. omšou, po ktorej nasledovalo pracovné zdieľanie sa horliteľov jednotlivých RB.

Tak ako každý rok aj v tomto roku sa po stretnutí v Prešove uskutočnilo 2. marca 2008, t. j. v prvú nedeľu v mesiaci ako je u nás zaužívané po Eucharistickom požehnaní, citovo dojemnej krížovej ceste a výmene ružencových tajomstiev pracovné stretnutie horliteľov ruží v katechetickej miestnosti na fare za účasti nášho duchovného otca. Stretnutie sme začali modlitbou a mariánskou piesňou. Horliteľka RB E. Uličná všetkých srdečne privítala a oboznámila s programom stretnutia. Spoločne sme si zopakovali stanovy RB na Slovensku, ktoré umožňujú pokrsteným stať sa katolíkom členom RB od minimálneho veku 9 rokov, t. j. po prvom sv. prijímaní v Živom, Svätom a Večnom ruženci. Naše RB sa skladá iba z členov Živého ruženca; je to u nás storočná tradícia.

Vstupom za člena do Živého ruženca sú určité záväzky podľa stanov RB:

1. Je povinný modliť sa každý deň jeden desiatok posvätného ruženca (nemôže sa ho modliť za iného člena, napr. za manžela, syna, dcéru, atď.).

2. Je povinný raz za mesiac zúčastniť sa na modlitbe posvätného ruženca vo farskom spoločenstve a na výmene tajomstiev.

3. V Živom ruženci sú zastúpení členovia, ktorí majú trvalé bydlisko vo farnosti, v ktorej je založené RB. Pokiaľ člen v Živom ruženci zmení bydlisko, t. j. odíde do inej farnosti, má povinnosť to oznámiť svojmu horliteľovi ruže. Horliteľ mu môže podľa stanov RB na Slovensku umožniť byť členom vo Svätom alebo vo Večnom ruženci. Ak člen súhlasí, jeho horliteľ ruže alebo horliteľka RB ho oboznámi s povinnosťami, t. j. modlitbou posvätného ruženca a budú mu patriť všetky prísľuby a výsady Kráľovnej posvätného ruženca, ktoré dala Panna Mária dominikánovi bl. Alanovi de la Roche za zbožné odriekanie posvätného ruženca.

Žiaľ, aj v našom RB sú členovia, ktorí nemajú trvalé bydlisko vo farnosti, v ktorej je založené RB. Starší ľudia hovoria, že stačí sa len modliť desiatok. Je pravda, že modlitba v našom živote patrí na prvé miesto, ale je potrebné si uvedomiť, že členstvo v Živom ruženci RB je „živé členstvo“. Tu nejde iba o zápis u horliteľa RB a modlitbu môjho desiatku. Ide skôr o to, aby sme sa naučili spoločne prežívať svoju vieru, aby sme tvorili farské spoločenstvo, ktoré dokáže modlitbu premeniť na skutky: členovia sa stretávajú aj spoločensky, podnikajú púte, duchovné výlety a sú nápomocní svojmu kňazovi vo farnosti a sebe navzájom. Toto je živý ruženec a živé spoločenstvo. Preto by bolo potrebné v našom RB urobiť reorganizáciu, aby sa každý sám slobodne, nie z prinútenia rozhodol, do ktorého ruženca sa začlení, ktorá forma mu v jeho danom stave vyhovuje. Panne Márii ako aj nám všetkým nejde o množstvo ruží a jej členov v RB, ale byť Máriiným jednoduchým dieťaťom, ktorému od Nebeského Otca vyprosí to, čo je pre neho užitočné. Je smutné, keď horliteľka ruže oznámi jej zrušenie z dôvodov neplnenia záväzkov zo strany niektorých členov ruže, ktoré pri vstupe do Živého ruženca na seba prevzali.

Okrem stanov RB sme doriešili aj modlitbu sv. ruženca pred nedeľnou sv. omšou. Začiatok sv. ruženca bude pred prvou sv. omšou o 6:50, pred druhou sv. omšou 9:50 h. Aby to bolo jednotné, tak po každom Zdravase zopakujeme tajomstvo príslušného desiatku. Tento spôsob modlitby sv. ruženca nám odporúčal Sv. Otec Ján Pavol II.

Aby finančné milodary od členov RB neboli čerpané len na hmotné a materiálne potreby nášho kostola, duchovný otec nám predstavil projekt „Adopcia na diaľku“. Je to pomoc núdznym rodinám, najmä ich deťom na vzdelanie cez Slovenskú katolícku charitu. Na základe prihlášky bude nášmu RB pridelená sociálne

snímka: M. Magda

slabšia rodina a po odsúhlasení na tomto našom stretnutí budeme mesačne prispievať 550 Sk, t. j. na rok 6 600 Sk. Veríme, že okrem horliteľov s týmto projektom budú súhlasiť aj ostatní členovia nášho RB; znamená to, že náš desiatok, ktorý sa modlíme, je premenený na skutok milosrdnej lásky voči núdznym, chudobným a trpiacim.

Potom nasledovalo, ako nám to odporúča aj Sv. Písmo, aby sme boli pohostinní tzv. agapé, t. j. ochutnávka našich „vicazskich kisnutich kolačoch“ a občerstvenie pri čaji a káve. Počas agapé sme nášho duchovného otca oboznámili aj s Bratstvom Božského Srdca Ježišovho, ktoré má v našej farnosti dlhoročnú tradíciu. Jeho členovia sa už tretí rok reťazovite nepretržite modlia deviatnik k Božskému Srdcu Ježišovmu za kňazov a kňazské a rehoľné povolania.

Veríme a sme presvedčení, že Nepoškvrnené Srdce Panny Márie a Ježišovo Srdce nám pomáhajú prekonávať naše každodenné starosti a ťažkosti, lebo v našich životoch patria na prvé miesto.

„Božské Srdce Ježišovo daj, aby som Ťa vždy viac a viac miloval. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, oroduj za nás teraz i v hodinu smrti našej. Amen.“

E. Uličná, horliteľka RB

NÁZORY a SVEDECTVÁ

Púť zaľúbených

V nedeľu 17. februára sa o 9. hodine začali spievať chvály, rozprávali sa rôzne svedectvá a posolstvá. Mladí ľudia z Komunity Jána Krstiteľa zo Zlatej Idky sa prišli podeliť o lásku, priateľstvo, ktoré našli v Ježišovi Kristovi. Hovorili o tom, ako ich Pán Ježiš oslovil. Mladá 18-ročná slečna hovorila, ako od 14 rokov bola na drogách a ako vďaka Ježišovej láske, Jeho odpusteniu našla nový zmysel života. Chalan skúšaný rôznymi situáciami v živote hovoril o tom, že keď najviac potreboval niekoho, nejakého priateľa, nikoho nenašiel. Aj preto sa rozhodol vstúpiť do Komunity a zasvätiť svoj život Bohu ako laik a jeho poslaním, ktoré on cíti, je budovať priateľstvá.

snímka: M. Magda

Priateľstvo bolo hlavnou témou tohtoročného stretnutia mladých v Križovanoch na Púti zaľúbených. Vo filmových ukážkach sme si pozreli, čo robia mladí ľudia na takýchto stretnutiach. Všetky tieto stretká sú nabité mladým duchom, sú veselé, plné života a elánu. Predsa len jedno stretko bolo zaujímavé, a to v Prešove na sídlisku Sekčov, kde sa zišlo asi 200 mladých ľudí, ktorí sa rozhodli vyjsť do ulíc a nájsť ďalšiu mládež. Keď sa opäť vrátili do kostola, bolo ich okolo 300. Členovia Komunity hovorili o malom zázraku, lebo mnohí mladí neboli nikdy v kostole, ba dokonca ani len nepočuli, že Boh či Ježiš Kristus existuje, a hlavne, že môže byť ich priateľom. Občianske združenie Priateľ pozýva mladých ľudí na Stretnutie mladých Creativity show, ktoré bude 22. júna v Jumbo centre v Košiciach o 16:00 h.

Svätý Duch, Ty slobodu mi dávaš..., to sú slová z piesne s názvom Ako pečať, ktorá bola prvou pečaťou zo stretka mladých s otcom Milanom a členmi komunity. Potom nasledovala sv. omša. Duchovný otec Peter privítal duchovných otcov Milana a Olivera, ale hlavne asi 200 mladých ľudí, ktorí prišli na túto Púť zaľúbených. Výzvou, aby úmysel tejto sv. omše bol vyprosovať si u Pána Boha milosť vybrať si správneho partnera, modliť sa za partnerov, ak ich už máme a tiež za nových priateľov. V príhovore otec Milan hovoril, **že „aj sv. Valentín mal vlastne týmto smerom namierené - vytvárať najprv dobré priateľstvá a potom aj dobré vzťahy“.** Hovoril, „aké je dôležité mať človeka, s ktorým je nám dobre a dôverujeme mu“. Citoval slová priateľa, ktorý povedal: **„Priateľstvo je jedna duša v dvoch telách. Kto kráča sám a nemá priateľov, má chudobný život.“** Veľmi záleží na šírení pravého, úprimného priateľstva. Je úplne jedno, či to bude medzi dievčatami, chlapcami alebo medzi dievčaťom a chlapcom. **„Podstata priateľstva je čistá priateľská láska, lebo verný priateľ miluje v každý čas a v súžení je bratom“**, povedal otec Milan. **Po sv. prijímaní adoračnou modlitbou nás „ponúkol“ Pánu Ježišovi, aby nás vzal do svojich rúk s našimi radosťami, bolesťami, aby sme pocítili Jeho dlane, pevne ich zovreli a už sa od Neho neodtrhli.** Duchovný otec Peter ďakoval otcovi Milanovi, členom Komunity, všetkým mladým, aj rodičom malej Veroniky, ktorá prijala počas sv. omše sviatosť krstu a stala sa tak kresťankou katolíckej cirkvi a možno aj budúcou priateľkou niektorých z nás.

Otec Peter pozval birmovancov, snúbencov, ale aj nadšencov tohto stretnutia na spoločné foto a presun do kostola Povýšenia sv. Kríža, kde otec Milan požehnal snúbeneckým párom. Začali sa rozdávať darčeky. Komunita darovala mladým náramky a otec Peter zasa pohľadnice s obrazom sv. Valentína. Nakoniec s patričnou hrdosťou nad vydarenou púťou pozval všetkých, ktorí tam boli, na koláčikové agapé. Kým sa rozdávali darčeky a koláče, do kaplnky sv. Valentína prichádzali snúbenci, páriky, ktoré spolu práve chodia, dievčatá, chlapci, ktorých „polovičky“ s nimi neboli a tiež manželské páry, ktoré prišli vyprosovať o posilu do ďalších rokov spoločného života.

Bola to naozaj vydarená púť. Keď sme odchádzali, hŕstka mladých ľudí veselo rozprávala, ako sa teší na ďalšie takéto stretnutie.

Slávka K., Široké

Tatranské štíty slzili Božie milosrdenstvo

snímka: M. Magda ml.

V požehnanom čase od 7. - 9. marca 2008 sa konalo duchovné cvičenie Združenia pre všetkých zúčastnených ctiteľov, dobrovoľníkov a členov Božieho milosrdenstva v Charitnom domove Krížových sestier v Dolnom Smokovci s nosnou myšlienkou a hlavným odkazom: *„Aby sa Božie milosrdenstvo stalo známe celému svetu“*.

Ako základ a zdroj k duchovnej obnove a rozjímaniu otec Martin Novotný a sestrička Clareta používali vybrané citáty zo Svätého písma a z denníčka sestry Faustíny. Spoločne sme sa pokúšali meditovať nad jednotlivými citátmi a potom počas adorácie v kaplnke sme ponúkli čas Ježišovi, kde sme v tichu načúvali jeho slovám a prijímali jeho lásku.

Počas meditácie **„Hľadanie a prežívanie Božieho milosrdenstva v živote človeka“** sme si uvedomili, že všetci potrebujeme Božie milosrdenstvo. Aby človek dokázal prijať Božie milosrdenstvo, musí byť plný pokory. Pýcha je obrovskou prekážkou u každého človeka. Iba pokorný človek spozná Božie milosrdenstvo.

Keď človek prizná svoj hriech, môže vniknúť do hĺbky svojho vnútra a viac spozná seba. Preto hriech je nová cesta k Bohu. Kresťan nemá ostávať v hriechu, ale s hriechom má utekať k Ježišovi. Len veľkí ľudia si vedia priznať svoje chyby. Bez Božieho milosrdenstva človek nemôže dozrievať.

Božie milosrdenstvo je miesto, kde nám Ježiš pomáha. A tu sa nebojme prosiť o odpustenie. Nikdy sa nenechajme znechutiť. Znechutenie vychádza so sebaľútosti. Kresťan by sa nemal nikdy ľutovať. Iba vtedy, keď padneme do hriechu, je na mieste naša ľútosť a ochota ponáhľať sa k sviatosti zmierenia. **Ako opravdiví kresťania máme žiť ako ľudia, ktorí majú Boha v srdci a sú milosrdní k svojim blížnym.**

V ďalšom rozjímaní **„Zotrvávanie v hriechu - nedôvera voči Božiemu milosrdenstvu“** sme pochopili, že keď nemilujeme Krista a svojich blížnych, neuvedomujeme si ani náš hriech. **Hriech je priestupok proti opravdivej láske. Hriech sa stavia voči láske k Bohu.** V tejto téme sme sa dozvedeli aj o následkoch neodpustenia. My kresťania veľmi ťažko odpúšťame. My sami sme ešte neprežili svoju vlastnú amnestiu. Boh nám odpúšťa stále, ale my odpúšťať nevieme. Odpustiť vie len ten, kto vie opravdivo milovať.

Sestrička Clareta nám priblížila spiritualitu sestry Faustíny. Pripomenula nám, že ak chceme byť apoštolmi Božieho milosrdenstva, musíme najprv niečo dôležité poznať, musíme to vedieť žiť a potom to môžeme s úžasom rozprávať iným a s radosťou ostatným rozdávať. Máme úlohu rozniesť oheň Božieho milosrdenstva svetu, teda všetkým ľuďom okolo nás. Máme privádzať ľudí k Božiemu milosrdenstvu. Tak nájdeme pokoj a šťastie, ale musíme byť neustále napojení na zdroj Božieho milosrdenstva. Keď svoju lásku rozdávame, neubúda z nej, lebo ju dostávame z Božieho milosrdenstva.

Ak chceme dobre poznať Božie milosrdenstvo, musíme:

1. každodenne siahať po Svätom písme;
2. brať do rúk denníček sestry Faustíny;
3. modliť sa a potom s láskou pôsobiť aj slovom.

Boh ponúkol svojho Syna, aby nás zachránil. Veľmi veľa svetla dostávame, keď uvažujeme o jeho utrpení. Ak nás nepresvedčila Ježišova smrť na kríži o jeho láske k nám, čo nás ešte potom presvedčí?

V meditácii **„Božie milosrdenstvo v Kristovom veľkonočnom tajomstve“** sme si uvedomili, že kríž je centrom pri každej svätej omši. Kristus nás sýti svojím telom. On túži prichádzať do duše každého človeka. A túži dať dušiam svoje milosti. Po jeho prijatí v Eucharistii sa preňho stávame bohostánkom.

Nikdy sa nebojme kríža. Ak máme svoj kríž, vieme, že sme kresťania. Každý kríž nás núti viac sa modliť. Nehovorme veľa o kríži, ale naučme sa ho prijímať a s pokorou ho niesť.

MUDr. Blažej Vaščák

Kňazi, ktorí trpeli

Ján Vojtaššák
muž modlitby

Diecézny biskup František Tondra v pastierskom liste z 18. novembra 2007 vyhlásil, že rok od 14. novembra 2007 do 14. novembra 2008 je Rokom biskupa Jána Vojtaššáka. Povzbudil nás, aby sme sa počas tohto roku častejšie a osobitnejšie vracali k jeho svetlej pamiatke. Každý veriaci v našej diecéze by sa mal usilovať o posvätenie svojho života a poznávať znaky osobnej svätosti a čností, ktorými bol biskup Ján Vojtaššák ozdobený.

Zložené ruky na jeho pomníku nad hrobom v zakamenskom cintoríne vystihujú hlavný znak jeho kresťanskej svätosti: ducha modlitby. Biskup Ján Vojtaššák bol mužom modlitby. Už v detstve sa rozvíjal duchovný život, život modlitby u malého Janka. Mons. Trstenský píše: **„Keď len mohol, vždy bežal s otcom do kostola, aby sa od neho učil, ako ho treba milovať, ako sa oň starať, ako v ňom čerpať silu, potechu a osvietenie. Pomáhal otcovi čistiť kostol, ozdobovať ho, v ňom sa svojským spôsobom zhovárať s Ježiškom a pri jeho oltári mu posluhovať. Na Jankovej záľube v službách Božích v chráme mala významnú zásluhu jeho matka Mária, rodená Klimčíková, ktorá mala brata kňaza... Ona aj pri mnohých starostiach o početnú rodinu a hospodárstvo našla si vždy dosť času, aby deťom rozprávala o Pánu Bohu a spolu s nimi Pánu Bohu rozprávala v modlitbách nielen o sebe a svojich starostiach, ale hlavne o nich. Modlievala sa s nimi rannú i večernú modlitbu, pripravovala ich na prijatie svätých sviatostí a učila ich kresťansky žiť.“**

Život práce, štúdia a modlitby bol súčasťou jeho života i na ľudovej škole, tiež ako študenta v Trstenej, v Ružomberku i v seminári na Spišskej Kapitule. Tam sa formoval denným rozjímaním, sv. omšou so sv. prijímaním, spytovaním svedomia, týždennou sv. spoveďou, duchovným čítaním, duchovnými rozhovormi ... V požehnanom tichu plodne rozjímal svoje denné meditácie a stále hlbšie sa púšťal do posvätnej teológie. Vedomosťami i duchovne pripravený bol vysvätený na kňaza 1. júla 1901.

Kňaz Roman Grigeľ hodnotil jeho kaplánske účinkovanie v Zubrohlave takto: **„Bol on opravdivým kňazom. Všetkých si získaval svojou nábožnosťou, skromnosťou, pracovitosťou, sociálnym cítením a veľkou láskou k nevinným deťom.“ V Tvrdošíne uviedol do života poklonu Sviatosti Oltárnej. Učil ľudí modliť sa sv. ruženec. Podobne spomínajú naňho vo Veličnej: „Učil nás modliť sa ruženec, spievať mariánske piesne...“** Sv. omšu celebroval veľmi nábožne. Dlho sa na ňu pripravoval a dlho po nej vzdával vďaky.

Keď nastúpil na biskupský stolec, ešte viac pociťoval potrebu modlitby. V jeho životopise o ňom čítame: **„Proti nevere, ktorá sa šírila, začínajúc od seba mal dávno vyskúšané tri prostriedky: modlitbu a prácu, spojenú s obetou. Modlitba mu bola krídlami, na ktorých sa vznášal pred trón Najvyššieho, aby ho zveleboval, uzmieroval ho, ďakoval mu za dary a o nové ho prosil, pamätajúc na slová Majstra: „Bezo mňa nemôžete nič urobiť“, ako i na jeho povzbudenie: „Proste a dostanete. Hľadajte a nájdete. Klopte a otvoria vám. Lebo každý, kto prosí dostane, kto hľadá nájde a kto klope, tomu otvoria.“** Pravdivosť Kristových prisľúbení skúsil na sebe. Modlitba ho zošľachťovala, ozdobujúc ho takmer vlastnosťami Toho, s ktorým sa v nej spájal. V nej nachádzal rady v pochybnostiach, pokoj v búrkach, potechu v zármutku, silu v bojoch, úľavu v krížoch, vytrvalosť v započatých dielach.“

O jednom z týchto plodov jeho modlitby hovorí jeho blízky spolupracovník v biskupskej kancelárii: **„Keď chcel pán biskup podniknúť niečo závažnejšie, radil sa s nami aulistami. Dali sme hlavy dokopy, študovali sme odborníkov a poradili sme mu. Pán biskup sa za radu poďakoval, ale na naše veľké začudovanie potom vec riešil celkom ináč. Aj sme sa pohoršovali na tom, ale po čase sme zistili, že on konal správne a nie ako sme mu my radili. My sme sa radili svojich rozumov, ľudských odborníkov, on sa však poradil v domácej kaplnke Ducha Svätého, Ducha múdrosti, a preto jeho rozhodnutie bolo správnejšie.“**

Ako biskup **„celé hodiny prekľačal vo veľmi studenej biskupskej kaplnke. A zatiaľ, čo miništrujúci klerik sa až triasol od zimy, ktorá ním lomcovala, on si len kde-tu pomädlil ruky, sústredene meditoval, modlil sa a slúžil sv. omšu.“** Do celého biskupstva zaviedol večitú poklonu Sviatosti Oltárnej, lebo vedel, aké dobro z toho vyplynie pre jednotlivcov, rodi-

repro: Spektrum

ny, celé biskupstvo, Cirkev i svet. Kňazov pri tejto príležitosti vyzýval: **„Povzbudzujeme Vás preto..., aby ste nič nezanedbali z toho, čo by zveľadilo lesk a dôstojnosť tejto pobožnosti a aj vo veriacom ľude roznietilo pravú nábožnosť srdca a aby ste veriacim svietili aj príkladom dôvery v pristupovaní k Pánovi, skrývajúcemu sa v eucharistickom spôsobe a neprestávali dvíhať čisté ruky v modlitbe za stádo, zverené Vašej starostlivosti i za seba, žeby naplnení poznaním Božej vôle, kráčali ste vo všetkej múdrosti a vedomosti pred Bohom, páčiac sa mu vo všetkom."**

Podobne vyzýval k modlitbe za kňazské povolania. Písal: **„Pri tomto sa však nemôžem spoliehať iba na svoje sily. Pán hovorí: Proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu. Počúvajme, čo nám hovorí, modlime sa všetci. Áno, my kňazi by sme nemali nikdy zabúdať na to, ale spolu s ľudom často sa modlievať a prosiť Boha o to, aby vzbudil čím viacej a dobrých kňazov do svojej preveľkej žatvy."** Dr. Tomanócy povedal pri príležitosti 25. výročia biskupskej vysviacky o. biskupa: **„Všemohúci vyslyšal hlas svojho služobníka. Diecéza za 25 rokov získala 203 kňazov. Sám biskup ich vysvätil 188. Keď v tomto čase skoro každá slovenská diecéza pociťovala nedostatok kňazov, spišská diecéza ich mala prebytok." Splnili sa slová Pána Ježiša: „Pýtajte si a dostanete."**

V ťažkých časoch, keď sa blížila jeho krížová cesta, v obežníku o. biskup napísal: **„Modlime sa k všemohúcemu Bohu, aby nás chránil od hroziacich nebezpečenstiev a aby skrátil čas svojho navštívenia. Ak by sme mali ešte trpieť ťažkosti, nech dá ducha mužnosti a milosť vytrvať až do konca."**

O internovaní p. biskupa na biskupskom úrade čítame: **„Pánu biskupovi až rozodierala srdce myšlienka, že kým on musí sedieť bezmocný za zamknutými dverami svojho vlastného príbytku a môže iba ako kedysi Mojžiš dvíhať ruky k nebu a prosiť o pomoc a zmilovanie za svoje milované duchovné dietky, zatiaľ mu ich sprava i zľava napádajú svorky šakalov a dravých vlkov. A i keď bol odjakživa mužom modlitby, teraz tu v internácii zmnohonásobil svoje prosby k Otcovi svetiel, pravdy, sily a odvahy, vediac veľmi dobre, že takto najlepšie pomôže tým, ktorých neprestal milovať a o ktorých sa neprestal nikdy starať."**

Vo väzení bola modlitba jeho dennou posilou. Žehnal, keď mohol, slávil sv. omšu, odpúšťal. Po veľmi tvrdom a neľudskom zaobchádzaní s ním i ostatnými väzňami prosil: **„Bože, odpusť nám, ako i my odpúšťame svojim vinníkom."** Okrem sv. omše, ruženca, sa pán biskup predmodlieval spamäti litánie Loretánske, k Najsv. Menu Ježiš, k Božskému Srdcu Ježišovmu, k sv. Jozefovi a k všetkým svätým. Spamäti vedel ešte hymny Stabat Mater a Lauda Sion.

O pobyte v Charitnom domove v Děčíne o ňom napísali: **„Pána biskupa Vojtaššáka bolo možno vidieť v kaplnke už o piatej hodine ráno. Vstával o pol piatej, chcejúc v tichosti, nikým nerušený, celebrovať sv. omšu. No nikdy nebol samotný. Prichodili sestričky i kňazi, aby sa povzbudili na jeho nábožnosti a sústredenosti. Po sv. omši zotrvával v kaplnke aj dve hodiny, aby si kľačiačky vykonal poďakovanie, rozjímanie a breviár. Cez deň prichodil viac ráz do kaplnky na návštevu sviatostného Spasiteľa a pomodliť sa sv. ruženec. Večer prichodil na pobožnosť, ktorú mávali sestričky."** Podobne žil aj neskôr v Senohraboch. Po jeho odchode do večnosti jeden z jeho spolubývajúcih v Senohraboch napísal: **„Stratili sme živý vzor svätosti kňazského života. Bol ozajstný, pravý apoštol..., bol svätec medzi nami. Vskutku, svätý biskup."** Zložené ruky k modlitbe na jeho hrobe v Zakamennom hovoria, že Boží služobník biskup Ján Vojtaššák bol mužom modlitby. Sám sa veľa modlil, modlitbe učil, k modlitbe vyzýval. Veríme, že aj teraz v nebi prosí za nás.

Na záver pastierského listu otec biskup František hovorí: **„Ďakujme Bohu, že požehnal našu Spišskú diecézu takým biskupom, akým bol Boží služobník Ján Vojtaššák. ... modlime sa, aby nám ho Cirkev blahorečením aj oficiálne dala za vzor kresťanského života."**

Mgr. Matúš Perignáth

Ahoj deti!

Hmmmmmm, aj vy cítite tú vôňu jari v podobe prvých snežienok, narcisov, fialiek alebo primuliek? Tieto kvietky húževnato bojovali o svoje miesto na zemi, aby mohli vyšperkovať bledú lúku. Preteplené ovzdušie láka von – osviežiť sa, nadýchať sa jarného vzduchu, popočúvať veselú jarnú pieseň.

Tento rok sa marec spája nielen s príchodom jari, mesiacom knihy, mesiacom internetu, Medzinárodným dňom žien, sviatkom sv. Jozefa, robotníka, sviatkom Zvestovania Pána, ale aj s Veľkou nocou, ktorá je jedným z najvýznamnejších kresťanských sviatkov, počas ktorého si pripomíname umučenie, smrť a vzkriesenie Ježiša Krista. Nadväzuje na židovskú paschu – na pamiatku oslobodenia izraelského národa z egyptského otroctva.

Je to aj čas na ozdobovanie našich príbytkov veľkonočnými dekoráciami, čas na prípravu veľkonočných jedál, oblievačky, ale predovšetkým je to čas na odpúšťanie zo srdca.

Matka Tereza z Kalkaty priala k Veľkej noci: „***Nech radosť a láska Zmŕtvychvstalého Ježiša je vždy s vami a medzi vami.“ To vám všetkým prajem aj ja. Radostnú Veľkú noc!***

Jar sa
vonným vánkom hlási,
nesie
plnú náruč krásy.

Zlato slnka,
ligot hviezdy,
vtáčika,
čo v kríku hniezdi,
kvetov
pestrú plnú náruč...
Ty sa
krásu chrániť nauč.

(Marta Benčaťová)

- česky „Veselé Velikonoce!“
- dánsky „Glćdelig Pĺske!“
- estónsky „Häid Ülestőüsmispuhi!“
- fínsky „Pääsiäinen!“
- francúzsky „Joyeuses Pâques!“
- taliansky „Buona Pasqua!“
- nemecky „Frohe Ostern!“
- poľsky „Wesolych swiat!“
- portugalsky „Boa Pascoa!“
- grécky „Kalo Pascha!“
- španielsky „Felices Pascuas!“
- anglicky „Happy Easter

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											

Úloha 1: Vyfarbi dané políčka červenou alebo zelenou farbičkou podľa pokynov.

Červená

- C1, E1, G1
- C5
- D1, F1, H1
- H5
- C2, C3, C4, D2, D3, D4, D5, E2, E3, E4, E5, F2, F3, F4, F5, G2, G3, G4, G5, H2, H3, H4

- G9, H8, I7
- A8, B9, C10
- B7, C8, D9
- H10, I9, J
- A7, B8, C9, D10, E6, E7, E8, E9, E10, F6, F7, F8, F9, F10, G10, H9, I8, J7

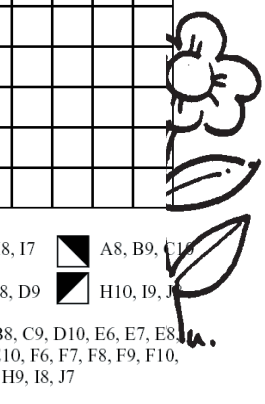

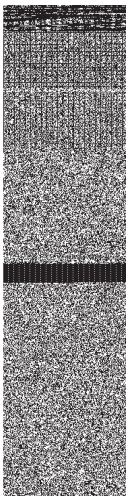

Úloha 2: Labyrint

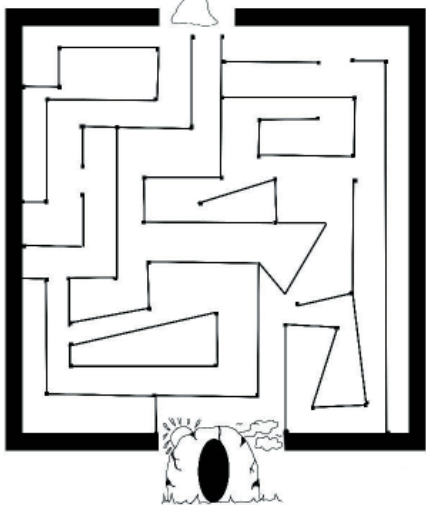

stranu pripravila: Mgr. S. Kolářová

snímka: M. Magda

Kto je miništrant?

Miništrant posluhuje kňazovi pri oltári alebo pri liturgických úkonoch. Je v službe s nebeskými anjelmi. Pri sv. omši zastupuje a obetuje sa za ľudí pod spôsobom chleba a vína Ježiš Kristus. Miništrant slúži pri oltári samému Pánu Ježišovi.

Podáva kňazovi víno, ktoré premieňa na krv Pánovu. Miništrantova služba pri oltári je vznešená. O tom, ako sa má chovať každý miništrant, hovoria tieto pravidlá:

1. na sv. omšu prichádza čistý a slušne oblečený,
2. kostolom prechádza ticho, aby nevyrušoval iných v modlitbe,
3. od oltára sa nikdy neobzerá, je to neslušné a neúctivé,
4. pozorne sleduje sv. omšu a presne vykonáva úlohu, ktorá mu bola určená,
5. modlitby pri sv. omši vyslovuje jasne, čisto a pomaly,
6. sakristia patrí k Božiemu domu, preto v tejto miestnosti hovorí iba najnutnejšie a potichu,
7. duchovný otec, kostolník a hlavný miništrant sú jeho predstavení, preto ich poslúcha; najlepšou posilou miništrantovej duše je sviatostný Spasiteľ, preto často pristupuje k sv. prijímaniu,
8. každý deň sa zbožne modlí a nezabudne, že aj mimo kostola má slúžiť príkladom,
9. Ježiš miluje mladíkov - miništrantov a preto jeho lásku odplácajú aj oni tak, že šíria misijnú myšlienku, aby Pána Ježiša čím viac ľudí poznalo. K pozdvihnutiu bohoslužieb patrí aj rúcho miništranta, preto s ním zaobchádza šetrne.

„My, ktorí teraz
pri oltári svätom
slúžime Kristovi,
Kráľovi neba,
chceme mu oddať
svoje srdce čisté,
chceme mu oddať seba.“

/pieseň rímskych miništrantov/

Prianie k Veľkej noci

„Je veľká vec trpieť pre pravdu, keď nemáš inú voľbu, ale oveľa väčšia je trpieť agóniu pre pravdu, keď môžeš utrpenie okamžite skončiť. To je skutočná sila, nie slabosť. Urobiť to pre iných je skutočná láska, ale urobiť to pre iných, ktorí ťa aj tak zradia, to je výška a hĺbka, dĺžka a šírka lásky, ktorá presahuje akékoľvek chápanie. To je láska, s ktorou náš Spasiteľ zachránil svet.“ (Tolkington)

Požehnaný čas oslavy vzkriesenia nášho Pána Ježiša Krista a radostné prežívanie nádeje nového života zo srdca praje a vyprosuje.

Maja Bačová s rod.

•••••••••

Prosbička

Mám malú prosbičku,
je to prosba malá,
chcem vidieť svoju mamičku,
ktorá za mňa život dala.
Ak by som bol vtáčik malý,
letel by som tam,
ja letel by som tam,
kde býva náš Pán.
Cítim, jak mi slabý vánok
hojí moju dušičku,
raz príde Pán a vezme si ma do rúk
ako pastier ovečku.

Mária Kollárová

Trampoty v manželstve

Čo musia mať manželia?
- dobrú hlavu, *pretože ju často stratia,*
- dobré zuby, *pretože musia často kadečo prehrýzť,*
- dobrý chrbát, *pretože toho musia často veľa uniesť,*
- dobrý žalúdok, *pretože musia často stráviť tvrdé sústa,*
- dobré nohy, *pretože ich často tlačia topánky hneď na mnohých miestach.*
Jednoducho trpezlivosť patrí k hlavnej výzbroji, ktorú si manželia nesmú zabudnúť vziať so sebou na spoločnú životnú cestu.

XXIII. Spoločne hľadajme šťastie v manželstve

Počas celého nášho života sa snažíme hľadať šťastie. Šťastie je prirodzený cieľ každého človeka. Hlad po šťastí je zakotvený v hĺbke nášho bytia. Nešťastné manželstvá sú jednou z najťažších chorôb ľudstva. Naučiť sa žiť šťastné manželstvo je obrovské umenie a s Božou pomocou znamená **„znova sa narodiť“** (Jn 3, 7b). Šťastie je nielen dobrý pocit, ale aj prežívanie potešenia zo života a z práce. Je to aj potešenie z naplnenia túžob. A je to aj potešenie z uskutočnenia toho, čomu som uveril. Prvý krok ku šťastiu je aj priznanie si vlastných slabostí a postupná zmena života k lepšiemu.

Šťastie sa otvára každému, len je potrebné na sebe popracovať. A bez Božieho požehnania to nejde. Musíme aj poprosiť. K tomu treba aj naše sebapoznanie, sebarešpektovanie, sebadisciplínu a najmä súlad konania so svojím svedomím.

•••

Jednoduchým, ale najdôležitejším kľúčom k šťastiu je mať dôverný a láskyplný vzťah k inej osobe (manželovi, manželke). Pritom však nesmie chýbať prítomnosť Boha v našom vzájomnom manželskom vzťahu.

Šťastie má aj nepriateľov, ktorými sú: túžba po lacnom úspechu, túžba po okamžitom uspokojení, či túžba po naliehavom prežití radostí. Z pozorovania vnímame, že najväčšou príčinou nešťastia sú: egocentrizmus a všetky druhy sebeckej lásky, prehnané predsudky o sebe a rôzne nereálne predstavy.

V čom teda spočíva tajomstvo, že mnohé manželstvá celý život nielen spoločne prežijú, ale sa aj duchovne obohacujú a rastú? Odborníci tvrdia, a úspešné manželské dvojice dokazujú, že správny kľúč k šťastnému manželstvu leží v hĺbke vzťahov, do akej miery si uvedomujeme:

1. svoje túžby a očakávania
2. túžby a očakávania svojho životného partnera (partnerky)
3. čo očakávame od našich vzájomných manželských vzťahov

Ak nie sme sebeckí a sme dosť sebakritickí, musíme rozoznať, ktoré z našich túžob sú uskutočniteľné a ktoré nie. Máme byť schopní vzdať sa svojich nereálnych očakávaní. Môžeme povedať, že šťastie v manželstve je možné, ale vyžaduje každodennú spoločnú prácu manželov na sebe. Manželstvo nemôže urobiť šťastným toho, kto sa nepodieľa na jeho stvárňovaní a ani sa o to nesnaží.

V čom má byť môj podiel na šťastí v našom manželstve?

- Úprimná akceptácia manželského partnera takého, aký je v hĺbke svojho bytia.
- Pevná viera v silu manželskej lásky.
- Vedieť odpustiť tak rýchlo, ako cítim potrebu zmierenia a odpustenia.
- Čestnosť, otvorenosť a ochota zdôveriť sa so všetkým svojmu partnerovi.
- Nebojácny a statočný pohľad na manželské problémy, konflikty a krízy.
- Dokázať zavčasu múdro zastaviť hnev, nenávisť a žiarlivosť.
- Ochota zodpovedne plniť všetky manželské a výchovné povinnosti.
- Spoločne prežívať príjemné strávenie kvalitného času.
- Pravidelne viesť rozhovor s Bohom, s úplnou dôverou ako jednotlivec i dvojica.
- Otvorenosť a úprimná pohostinnosť voči iným ľuďom a ich duchovné obohacovanie.

•••

Zaiste nás poteší konštatovanie dvojice: „Sme šťastní, keď môžeme byť spolu. Dôverujeme si a rešpektujeme sa navzájom. Všímame si viac pozitívne vlastnosti toho druhého, ako jeho nedostatky. Uisťujeme sa o vzájomnej láske. Obaja si veľmi želáme, aby naše manželstvo bolo čoraz lepšie. Každý deň máme čas na

snímka: M. Magda

to, aby sme sa mohli vzájomne otvoriť a porozprávať o našich zážitkoch…“ Je to skoro ako modlitba.

Skúsme sa zamyslieť a v hĺbke svojho srdca pouvažovať nad nasledujúcimi otázkami:

• Čo pre mňa znamená šťastné manželstvo, a či ho prežívam?

• Prečo som prijal manželstvo práve s tebou a či to neľutujem?

• Čo si myslím o našej vzájomnej komunikácii?

• Akceptujem naše rozdielnosti a rešpektujem ťa?

• Dôverujem ti, obdivujem ťa a som pre teba istotou?

• Vyjadrujú naše sexuálne vzťahy lásku k sebe navzájom?

• Dokážem požiadať o odpustenie a odpustiť, keď sa vzájomne urazíme?

• Som presvedčený, že Boh žije v našich vzťahoch?

• Čo môžem urobiť, aby bolo naše manželstvo šťastnejšie?

•••

Týmto chceme poukázať na to, že po hlbokom zvážení a prehodnotení našich vzájomných vzťahov aj naše manželstvo môže byť šťastné. Nielen nám, ale aj Bohu na ňom záleží.

Je treba si nájsť čas na vzájomnú komunikáciu. Treba počúvať Boží hlas v našom srdci a vzájomne sa viac deliť, rozprávať i počúvať jeden druhého. Je potrebné viac sa spoločne modliť s dôverou a nádejou, že Boh je ten, ktorý o nás vie a dokáže nám pomôcť, len ho treba prosiť.

MUDr. Blažej Vaščák

Stalo sa:

- 15. 2. – zavítalo k nám spoločenstvo Kruciáta - oslobodenie človeka, pod vedením vsdp. Jozefa Heskeho, farára v Sedliciach. Povzbudili nás svojím svedectvom, ako byť slobodným Božími deťmi a chrániť v sebe dôstojnosť človeka

- 17. 2. – uskutočnila sa v poradí už štvrtá púť mladých k sv. Valentínovi do Krížovan. Koinónia Jána Krstiteľa zo Zlatej Idky s duchovným Milanom Bednárikom pripravila pestrý program, v ktorom nás povzbudili k prijatiu Ježiša, ktorý je láskou

- 20. - 23. 3. – slávili sme tajomstvo Veľkej Noci. Zeleným štvrtkom sme si pripomenuli ustanovenie Sviatosti Oltárnej, sviatosti kňazstva a prikázania lásky. Na Veľký piatok sa konala krížová cesta od kostola sv. Ondreja „Na Hlinu“, kde sme vztýčili kríž, ktorý sa vyníma po celý rok nad našou obcou. Počas Bielej soboty sme adorovali pri Božom hrobe a vo veľkonočnú nedeľu sme s radosťou spievali Aleluja, Ježiš žije!

- 29. 3. – s mladými a birmovancami sme putovali na Arcidiecézne stretnutie mladých do Humenného. Stretnutie sa nieslo v myšlienke Celosvetového stretnutia mladých v Sydney: „Keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami!“ (Sk 1,8)

- 30. 3. – v nedeľu Božieho milosrdenstva nás navštívil horliteľ Božského srdca na Slovensku vdp. Imrich Kováč, farár v Banskej Belej. Povzbudil nás, aby sme vždy viac a viac milovali Božské Srdce.

Stane sa:

- 31. 3. – neprikázaný sviatok Zvestovanie Pána, preložený z Veľkého týždňa

- 5. 4. – celodenné skúšanie birmovancov pred prijatím sviatosti dospelosti

- 13. 4. – 4. veľkonočná nedeľa – nedeľa Dobrého pastiera; modlime sa za kňazské a rehoľné povolania

- 19. 4. – 4. púť rádia Lumen do sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove

- 20. 4. – naši mladí prijmu z rúk otca biskupa Bobera sviatosť birmovania

Prehľad bohoslužieb

		Víťaz		Ovčie	
31. 3.	Zvestovanie Pána	**18:00**	za prístrešie Za jarkom	**17:00**	† František, Barbora Čigarskí
1. 4.	Utorok	**18:00**	† Mária, Valent Juraškovci		
2. 4.	Streda			**17:00**	† Štefan, František
3. 4.	Štvrtok	**7:00**	vlastný úmysel		
4. 4.	Piatok	**18:00**	za chorých	**17:30**	50: Margita Hudáková
5. 4.	Sobota	**7:00**	za požeh. pre Luciu F. a Maxa M.		
6. 4.	**3. veľkonočná nedeľa**	**7:30**	† Mikuláš, Mária Uliční	**9:00**	za farnosť
		10:30	† Valent, Mária Novotní		
7. 4.	Pondelok				
8. 4.	Utorok	**18:00**	za požehnanie Cyrila Čecha		
9. 4.	Streda			**17:00**	† Peter A., Jozef K., Ondrej G.
10. 4.	Štvrtok	**7:00**	na vlastný úmysel		
11. 4.	Piatok	**18:00**	† Juliana Čechová	**17:30**	† Štefan, Mária Kráľovci
12. 4.	Sobota	**7:00**	za prístrešie Andrejkovičová		
13. 4.	**4. veľkonočná nedeľa**	**7:30**	† Anna Drotárová	**9:00**	za farnosť
		10:30	† Andrej Palša, kňaz		
14. 4.	Pondelok				
15. 4.	Utorok	**17:00**	† Cyril, Apolónia, Stanislav Balogovci		
16. 4.	Streda			**17:00**	† Jozef Šimčík
17. 4.	Štvrtok	**7:00**	za prístrešie k Ovčiu		
18. 4.	Piatok	**18:00**	† Katarína, Ján, Marta	**17:00**	† Jozef, Jozef Galdunovci
19. 4.	Sobota	**7:00**	† Štefan Jenča		
20. 4.	**5. veľkonočná nedeľa**	**7:30**	Mária, Jozef Stašíkovci	**9:00**	† Anna, Martin Magdovci
		11:00	**Sviatosť birmovania**		
21. 4.	Pondelok				
22. 4.	Utorok	**17:00**	za požehnanie Heleny Baluchovej		
23. 4.	Streda			**17:00**	† Jozef, Agnesa Baranovci
24. 4.	Štvrtok	**7:00**	na vlastný úmysel		
25. 4.	Piatok	**18:00**	† Ján K., Jozef U.	**17:30**	† Albert Jenča (výročná)
26. 4.	Sobota	**7:00**	za prístrešie H. Iskrová		
27. 4.	**6. veľkonočná nedeľa**	**7:30**	za farnosť	**9:00**	80: František Čigarský
		10:30	za požehnanie Františka Jenču		

„Pán Ježiš vstal zmŕtvych, Aleluja“
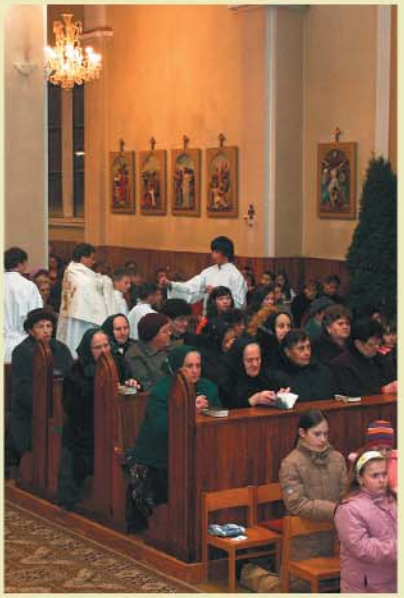
Púť zaľúbených v Krížovanoch